

ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි පාලි භාෂාධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍රයේ
අභිවර්ධනය පිළිබඳ විමර්ශනයක්

කේ. එම්. ඩී. එල්. කාරියප්පෙරුම

හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලංකාවේ නූතන විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපන ක්‍රමය, යටත්විජිත පාලනය යටතේ ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය (Ceylon University Collage) ස්ථාපිත වීම ඔස්සේ ආරම්භ විය. පැරණි යුගවල දී විශ්වවිද්‍යාල මට්ටමේ විද්‍යාස්ථාන මෙරට පැවතුණ ද යුරෝපීය විශ්වවිද්‍යාල ව්‍යුහයට අනුගත වූ අධ්‍යාපන ක්‍රමය මෙරට ඇති වූයේ 1921 වර්ෂයේ දී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය ආරම්භ වීමෙනි. 1921-1942 දක්වා වූ කාල වකවානුවෙහි විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලයට අනුබද්ධ ආයතනයක් වූ අතර එමඟින් ප්‍රදානය කෙරුණේ ලන්ඩන් උපාධිය යි. 1942 දී එය “ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය” (University of Ceylon) බවට පත් විය. යටත්විජිත අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය අනුව බිහි වූ විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යය ප්‍රමුඛ කොට ගෙන අධ්‍යයන කටයුතු මෙහෙය වූ ආයතනයක් වූ අතර ප්‍රාමාණික ඉංග්‍රීසි දැනුමැති පිරිසට එහි අධ්‍යයන වරප්‍රසාදය ලැබිණි. කෙසේ වුව ද පාලි, සංස්කෘත සිංහල සහ දෙමළ යන ප්‍රාචීන භාෂා ශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනය සඳහා ද මෙම ආයතනයෙහි සමාරම්භයේ සිට ම අවකාශය ලැබී තිබීම කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයකි. “යටත්විජිත පරිපාලනය යටතේ ආරම්භ වූ උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක් ලෙස ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියේ පාලි භාෂාධ්‍යයනයෙහි අභිවර්ධනය සිදු වූයේ කවරාකාරයෙන් ද?” යන ගැටලුව මූලික කොට ගත් මෙම පර්යේෂණයෙහි අරමුණ වන්නේ යටත්විජිත උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක් ලෙසින් ආරම්භ වූ ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි අධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍ර අතරට පාලි භාෂාධ්‍යයනය ප්‍රවේශ වූ ආකාරය හා එහි වර්ධනය පිළිබඳ ගවේෂණය කිරීම යි.

“Orientalia in the University” (1991) යන ලිපිය මඟින් මහාචාර්ය රත්නා හන්දුරුකන්ද 1921 දී ආරම්භ වූ විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය 1942 දී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය බවට පත්වීම දක්වාත්, ඉන් අනතුරු ව 21වැනි සියවස දක්වාත් ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය ආශ්‍රයෙහි වර්ධනය වූ ප්‍රාචීන භාෂා-ශාස්ත්‍ර අධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍රය පිළිබඳ ව ප්‍රාමාණික වූ විග්‍රහයක යෙදී ඇත. එමෙන් ම මහාචාර්ය කේ.එන්.ඕ. ධර්මදාස “The Peradeniya School: The Origin and Consolidation of a Literary Movement” (1992) සහ “Peradeniya Academics of the Early Days and Their Contribution to Sinhala Studies” (2017) යන ලිපිවල දී මෙම ක්‍ෂේත්‍රය වෙත අවධානය යොමු කොට ඇත.

මෙම පර්යේෂණයෙහි දී මූලික වශයෙන් ම අන්වේෂණය කෙරෙනුයේ අනාදිමත් කාලයක සිට ශ්‍රී ලංකාවේ සාම්ප්‍රදායික ශාස්ත්‍රාධ්‍යයනයෙහි කේන්ද්‍රස්ථාන බවට පත් ව

තුබුණු විහාරස්ථානය සහ පිරිවෙන යන ආයතනවල ඉගැන්වූ “පාලි” භාෂාව පිළිබඳ අධ්‍යයනය, යටත්විජිත පාලනය යටතේ, බටහිර විශ්වවිද්‍යාලයකට අනුබද්ධ ආයතනයක් ලෙස ගොඩනැගුණු ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි ප්‍රාචීන භාෂා ශාස්ත්‍රාධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍රයක් වශයෙන් ස්ථාපිත වූ ආකාරය හා පසුකාලීන ව එම ක්‍ෂේත්‍රවල පිබිදීමක් ඇති කිරීමෙහි ලා බල පෑ ආකාරය යි. එහි දී මෙම පර්යේෂණය 1921-1942 කාල වකවානුවෙහි පැවති ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි ව්‍යුහය සහ එහි ප්‍රාචීන භාෂා අධ්‍යයනය යටතේ පාලි භාෂාධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍රය වර්ධනය වූ ආකාරය වෙත සීමා වේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

ශාස්ත්‍රීය සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය ගවේෂණය කිරීම ඔස්සේ දත්ත රැස් කිරීම හා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම මෙහි දී සිදු කෙරිණි. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් රත්නා හන්දුරුකන්දගේ “Orientalia in the University” (1991) නමැති ලිපිය උපයුක්ත කොට ගන්නා ලදී.

ප්‍රතිඵල සහ සාකච්ඡාව

ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි ප්‍රාචීන භාෂාධ්‍යයනය යටතේ පාලි භාෂාව ද අධ්‍යයනය කිරීම උදෙසා අවස්ථාව සැලසිණි. පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය යටතේ පාලි භාෂාව ප්‍රධාන අධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍රයක් බවට ඒ වන විටත් පත් ව පැවතිය ද බටහිර විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපන ආකෘතිය අනුව ස්ථාපිත වූ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයක එම අධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍රය ස්ථාපිත වීම ලංකාවේ පාලි භාෂාධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍රයෙහි සන්ධිස්ථානයකි.

ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි ප්‍රාචීන භාෂාධ්‍යයනය පිහිටුවීම සහ ඊට අවශ්‍ය පහසුකම් සැලසීම සඳහා එවකට (1913-1916) ආණ්ඩුකාර තනතුර දැරූ “ශ්‍රීමත් රොබර්ට් වාමර්ස්” 1914 දී එකඟ විය. ඒ අනුව ඊට අදාළ අධ්‍යයන පාඨමාලා ව්‍යුහය පහත පරිදි යෝජනා විය (හන්දුරුකන්ද, 2016: 464).

ප්‍රාචීන අවසාන සාමාර්ථය සඳහා :

- 1. සංස්කෘත, පාලි සහ අරාබි යන භාෂාවලින් ඕනෑ ම දෙකක්,
- 2. සිංහල හෝ දෙමළ හෝ යන භාෂාවලින් එකක් සහ
- 3. පුරාවිද්‍යාව සහ ශිලාලේඛන විද්‍යාව සමග ක්‍රි.ව. 1500 දක්වා ලංකා ඉතිහාසය ප්‍රාචීන ගෞරව අවසාන සාමාර්ථය සඳහා :

- 1. සිංහල හෝ දෙමළ හෝ යන භාෂාවලින් එකක් සමග සංස්කෘත සහ පාලි,
- 2. පුරාවිද්‍යාව සහ ශිලාලේඛන විද්‍යාව සමග ක්‍රි.ව. 1500 දක්වා ලංකා ඉතිහාසය

කෙසේවුව ද කොලීජිය විවෘත කිරීමට පෙර වාමර්ස් ආණ්ඩුකාරවරයාට මෙරට හැර යාමට සිදු වූ අතර ඔහුගේ යෝජනාවල පැවති පාලි හා සංස්කෘත මහාචාර්යවරු පත් කිරීමේ යෝජනා ද ක්‍රමයෙන් ගිලිහිණි. 1920 දී අධ්‍යාපන අධ්‍යක්‍ෂ වූ ඊ.බී. ඩෙන්හැම්ගේ නිර්දේශයක් වූයේ සියලු මහාචාර්යවරු එංගලන්තයේ ඔක්ස්ෆර්ඩ් හෝ කේම්බ්‍රිජ් උපාධිධාරීන් විය යුතු බව යි (Handurukande, 1991: 268). එමෙන් ම සංස්කෘත සහ

පාලි සඳහා එක් දේශකයෙකු ද සිංහල සහ දෙමළ සඳහා එක් දේශකයෙකු බැගින් ද බඳවාගැනීමට යෝජනා විය. 1922-23 වසර තුළ දී ප්‍රාචීන භාෂාධ්‍යයන දේශන ආරම්භ වූ අතර 1927 දී පාලි හා සංස්කෘත සහිත ඉන්දු ආර්ය භාෂා ගෞරව උපාධි පාඨමාලාවක් ආරම්භ විය. 1922 දී පාලි, සංස්කෘත සහ සිංහල දේශකවරයා වශයෙන් පත් කෙරුණේ ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලයෙන් සාහිත්‍යවේදී පර්යේෂණ උපාධියක් ලද ප්‍රථම හික්සුව වූ සූරියගොඩ සුමංගල හිමියන් ය. උන්වහන්සේ 1925-1926 අධ්‍යයන වර්ෂයේ දී සේවයෙන් ඉල්ලා අස් වූ අතර ඉන් අනතුරු ව එම තනතුර, පාලි භාෂාව පිළිබඳ අග්‍රගණ්‍ය පඬිවරයෙකු වූ ගුණපාල පියසේන මලලසේකරට හිමි විය. එය මෙරට ප්‍රාචීන භාෂාධ්‍යයනයෙහි හැරවුම් ලක්ෂ්‍යයක් විය. පාලි භාෂාව ඇතුළු ප්‍රාචීන භාෂාධ්‍යයනය වෙත ස්වදේශිකත්වය මුසු කොට විද්‍යාර්ථීන් යොමු කරවීමට මලලසේකර වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කළේ ය. පාලි, සංස්කෘත සහ සිංහල පිළිබඳ වියතෙකු වූ රඹුක්වැල්ලේ සිද්ධාර්ථ හිමියන් ද අධ්‍යයනාංශයෙහි දේශකවරයෙකු වශයෙන් මෙම කාර්යයට සහාය විය. සිද්ධාර්ථ හිමියන් 1931-32 කාලයේ දී නිවාඩු ලැබීමෙන් පසු බාහිර කථිකාවාර්යවරයෙකු ලෙස පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත හිමියන් ද 1937-38 කාලයෙහි දී බාහිර කථිකාවාර්යවරයෙකු වශයෙන් චාල්ස් ඊ. ගොඩකුඹුර ද බඳවාගැනුණේ මලලසේකර මහතාගේ විධිමත් ක්‍රියා පිළිවෙළ හේතුවෙනි. 1941 දී "විද්‍යා විශාරද" නම් සිංහල මාධ්‍ය සහතික පත්‍ර පාඨමාලාවක් ආරම්භ වූයේ විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය හා සම්බන්ධ වීමට අවස්ථාව නොලද බහුශ්‍රැත හික්සන් වහන්සේලා වෙනුවෙනි. පසු කාලීන ව ප්‍රාචීන භාෂා ඇතුළත් වූ ඉන්දු ආර්ය භාෂා පිළිබඳ උපාධිය ලද පිරිසට ද ලංකා සිවිල් සේවයට පිවිසීමට අවස්ථාව උදාවීම දක්වා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි පාලි ඇතුළු ප්‍රාචීන භාෂාධ්‍යයනය වර්ධනය වූ අතර 1942 දී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය පිහිටුවීමෙන් අනතුරු ව පාලි, සංස්කෘත සහ සිංහල සඳහා වෙන වෙන ම අධ්‍යයනාංශ ස්ථාපිත කෙරිණි. එම අධ්‍යයනාංශවල ආචාර්ය මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූයේ යුනිවර්සිටි කොලීජියෙන් බිහි වූ ශාස්ත්‍රඥයින් ය. එහි දී ගුණපාල මලලසේකර පාලි පිළිබඳ මහාචාර්ය බවට ද ආචාර්ය ඩී.එච් ද ඒ. විජේසේකර සංස්කෘත කථිකාවාර්ය බවට ද ඩී.ඊ. හෙට්ටිආරච්චි සිංහල කථිකාවාර්ය බවට ද, සී.ඊ. ගොඩකුඹුර සිංහල සහකාර කථිකාවාර්ය බවට ද ආචාර්ය එම්.ඩී. රත්නසූරිය සිංහල පිළිබඳ මහාචාර්ය බවට ද පත් විය (හන්දුරුකන්ද, 2016, 479). පසුකාලීන ව සිංහල අංශයෙහි සේවයට එක් වූ එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර පාලි භාෂාව හා බෞද්ධ දර්ශනය පිළිබඳ ප්‍රාමාණිකයෙකි. මේ සියල්ලන් ම පාලි භාෂාව මෙන් ම බෞද්ධ දර්ශනය හා සාහිත්‍යය කෙරෙහි විශේෂ නැඹුරුවක් ඇති පිරිසක් බවට පත් වූයේ විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි දී ගුණපාල මලලසේකර විසින් ඇති කළ ප්‍රබෝධය හේතුවෙනි.

1786 දී සර් විලියම් ජෝන්ස් බෙංගාලයේ රාජකීය ආසියාතික සංගමයෙහි දී සංස්කෘත භාෂාවෙහි වැදගත්කම ඉස්මතුකිරීම හේතුවෙන් සංස්කෘත භාෂාව අධ්‍යයනය වෙත බටහිර ලෝකයෙහි අවධානය යොමු ව පැවතුණි. පාලි භාෂාව වෙත ද ඉන් අනතුරු ව බටහිර ශාස්ත්‍රඥයින්ගේ අවධානය යොමු වූ අතර ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය 1921 දී පිහිටුවීමෙහි දී ඉන්දු ආර්ය භාෂා යටතේ පාලි භාෂාධ්‍යයනයට ද බටහිර ලෝකයේ පිළිගැනීමක් ඇතිවීම වැදගත් සිදුවීමකි.

නිගමනය

ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි ප්‍රාචීන භාෂාධ්‍යයනය යටතේ පාලි භාෂාව සඳහා ද අවකාශය ලැබීම සහ පාලි භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රාමාණිකයෙකු වූ ගුණපාල මලලසේකරගේ සේවය ලැබීම ඔස්සේ,

1. පාලි, සංස්කෘත සහ සිංහල අන්තර්විෂයීක විෂය ක්ෂේත්‍ර ලෙස සම්බන්ධ වීම.
2. එතෙක් සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍ර වශයෙන් පැවති පාලි ඇතුළු ප්‍රාචීන භාෂා හැදෑරීම ඔස්සේ සිවිල් සේවයට ප්‍රවේශවීමේ හැකියාව ලැබීමෙන් එම භාෂා අධ්‍යයනය උදෙසා නව උපයෝගීතාමය වටිනාකමක් එකතු වීම.
3. බටහිර යටත්විජිත රාමුව තුළ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය අධ්‍යයන ආයතනයක් ලෙස ස්ථාපිත වූ විශ්වවිද්‍යාල කොලීජියෙහි ස්වදේශිකත්වය කෙරෙහි ද නැඹුරුවක් ඇතිවීම හා බටහිර ලෝකය වෙත පාලි හා බෞද්ධ අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය පුළුල් ලෙස විවර වීම.
4. 1942 න් පසු ව පාලි, සංස්කෘත සහ සිංහල යනුයෙන් වෙන වෙන ම අධ්‍යයනාංශ ආරම්භ වීම දක්වා ම පාලි භාෂාව හා බෞද්ධ දර්ශනය පිළිබඳ සාකච්ඡා වූ දැනුමක් ලද පිරිසක් බිහිවීම ඔස්සේ එම අධ්‍යයනාංශවල සේවයට අන්තර්ගිතය ඥානයකින් හෙබි ශාස්ත්‍රඥ පරපුරක් එක්වීම. යනාදි සාධනීය ප්‍රතිඵල ඇති වූ බව නිගමනය කළ හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පද : මලලසේකර, පාලි භාෂාව, ප්‍රාචීන භාෂා, ලංකා විශ්වවිද්‍යාල කොලීජිය

මූලාශ්‍රය

හන්දුරුකන්ද, රත්නා. (2016) "ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ ප්‍රාචීන භාෂා ශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනය" අමරසිංහ, ජයන්ත (සංස්.) නූතන සිංහල සාහිත්‍ය ප්‍රවේශිකා. බොරැස්ගමුව: විසිදුනු ප්‍රකාශන, 463-553.

aharmadasa, K.N.O. "Peradeniya Academics of the Early Days and Their Contribution to Sinhala Studies," Social Affairs, 01(07), [Online]. Available at: <https://www.socialaffairsjournal.com/en/journal/archives1/97-archives-2017/162-final-fall-2017-volume-1-number-7> (Accessed: 15 February 2022).

Dharmadasa, K.N.O. (1992) "The Peradeniya School: The Origin and Consolidation of A Literary Movement" Gunawardana, R.A.L.H. (ed.) More Open Than Usual: An Assessment of the Experiment in University Education at Peradeniya and its Antecedents. Peradeniya: University of Peradeniya, pp. 114-133.

Handurukande, Ratna. "Orientalia in the University," Sri Lanka Journal of Humanities, vol. XVII & XVIII 1991-1992, pp. 266-290.